

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

n a L i p n ě

42 / 2021

17. 10. 2021

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Světlík	Černá v Pošumaví
NEDEĚLE 17. 10. 2021	8:00 (farní kostel) <i>29. neděle v mezidobí</i> Za Terezií Stankovou, syna Karla, vnuka Bertíka, a za celou rodinu Anzingerovu a babičku Kateřinku.	9:45 (farní kostel) <i>29. neděle v mezidobí</i> Za + rodiče Štefana a Annu Lučanovy, bratra Štefana, syna Pavla a za ostatní příbuzné.	11:15 (farní kostel) <i>29. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	Sobota 16. 10. 2021 17:00 (farní kostel) <i>29. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).
Pondělí 18. 10. 2021	v o l n ý d e n			
Úterý 19. 10. 2021		17:00 (farní kostel) <i>Votivní mše</i> „O Panně Marii 2“ Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.		
Středa 20. 10. 2021				
Čtvrtek 21. 10. 2021	17:00 (farní kostel) <i>Památka bl. Karla z Domu Rakouského, císaře a krále</i> Za Boží požehnání pro rodinu.			
Pátek 22. 10. 2021	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>Památka sv. Jana Pavla II. Velikého, papeže</i>			
Sobota 23. 10. 2021				17:00 (farní kostel) <i>MISIJNÍ NEDĚLE – den modliteb za misie</i> Prosba o svobodné vyznávání křesťanství v muslimských zemích.
NEDEĚLE 24. 10. 2021	8:00 (farní kostel) <i>MISIJNÍ NEDĚLE – den modliteb za misie</i> Za zemřelou Julii Rygálovou.	9:45 (farní kostel) <i>MISIJNÍ NEDĚLE – den modliteb za misie</i> Za zemřelého Juru Krauhulce a jeho rodiče.	11:15 (farní kostel) <i>MISIJNÍ NEDĚLE – den modliteb za misie</i> Za zemřelou Marii Pavelkovou a zemřelého Josefa Pavelku.	

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- Horní Planá:
 - Čt – čtvrt hodiny přede mší sv.
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Frymburk:
 - Út, Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Světlík:
 - Ne – ihned po skončení mše sv.
- Černá v Pošumaví:
 - So – čtvrt hodiny přede mší sv.

K udílení svátosti pomazání nemocných, k vyřizování pohřbu a v jiných záležitostech se můžete se mnou zkontaktovat pomocí E-mailu anebo mi můžete zanechat vzkaz v návštěvní knize na oficiálních stránkách našich farností.

29. neděle v mezidobí

1. čtení
(Iz 53, 10-11)

2. čtení
(Žid 4, 14-16)

Evangelium
(Mk 10, 35-45)

CESTA K VELIKOSTI

Bratři a sestry, Pán Ježíš nám dnes dává v radostné zvěsti návod, jak udělat ze svého života něco velikého, jak se stát velkým. Kdo by nechtěl být velkým, kdo by nechtěl mít úspěch!

Ale není to podivná cesta k úspěchu, k níž nás Pán Ježíš vybízí? – **„Kdo chce být mezi vámi veliký, buď vaším služebníkem!”**

Řeknete si – cožpak cesta k velikosti není právě opačná? Cožpak se neříká, že kdo to chce někam dotáhnout, musí dát stranou všechny ohledy, zapomenout na všechna přikázání a hrabat pro sebe, jen a jen pro sebe? Cožpak mocní tohoto světa někomu slouží? Ti si přece nechávají sloužit od druhých!

A proti této lidské zkušenosti stojí Ježíšův návod: **„Kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď služebníkem druhých!”** — Dobře si, moji milí, všimněte, že Pán Ježíš neodsuzuje touhu po velikosti. Každý se máme snažit udělat ze svého života něco velikého. Pán Ježíš té naší snaze ukazuje správný směr: **neusiluj o velikost v panování, raději chtěj lidem kolem sebe dobře sloužit.**

Náš život v následování Krista Pána má tedy být životem služby v malém i velkém. To vytváří nový vztah k lidem. Už nejde o to, abychom druhé předstihli, abychom na ně hleděli jako na konkurenty, které je nutno za každou cenu porazit a zlikvidovat, ale jako na bližní – na bratry a sestry v Kristu – kterým můžeme a máme podat pomocnou ruku, žít s nimi v pokoji.

Uvědomujeme si opravdu dobře velikost této změny postoje, vztahu?

Život zaměřený na boj o úspěch je plný neklidu, drásá nervy, přináší zklamání. Jestliže vychováváme děti k této ctižádostivosti, nechystáme jim do života nic příjemného.

Jsou tedy **dvě cesty lidského života**: cesta velikosti v panování, předbírání druhých – a **cesta velikosti ve službě**. Po které z nich se dáme? Ale pozor. U té cesty služby je ještě něco, o čem jsme dosud nemluvili – něco, co rozhoduje o její ceně a kvalitě. Víš co to je? Je to **LÁSKA**. Ten, kdo chce sloužit, musí to dělat laskavě, vlídně, s láskou – rád.

Znal jsem jednu paní ze sousedství, která sloužila své rodině od rána do večera, do strhání. A přesto je všem pro postrach. Proč? Protože o tom, co pro druhé dělá, pořád mluví. Pořád všem připomíná, jak se pro ně dře, obětuje, a jak málo vděčnosti jí za to projevují.

Opravdu křesťanské je chtít být veliký ve službě – ne v panování a v tyranizování! **Opravdu křesťanské je posloužit s úsměvem, s láskou, rád.**

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? A tak se tomu každý z nás pojďme do Ježíšovy školy života učit. Kéž se tak stane! Amen.

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

AKTUALITY

• **MISIJNÍ NEDĚLE – SBÍRKA NA MISIE:**

Předposlední neděle v měsíci říjnu se již tradičně slaví jako tzv. **Misijní neděle – den modliteb za misie**. Na Misijní neděli **24. října 2021** (v Černé v Pošumaví již v sobotu 23. října 2021) se bude konat při všech bohoslužbách kostelní **sbírka na misie**. Sběrka této neděle je určena na podporu misí prostřednictvím Papežských misijních děl. Za vaše dary upřímně Pán Bůh zaplatí!

V příštím Zpravodaji farností (tj. v čísle 43) si budete moci přečíst **Dopis národního ředitele Papežských misijních děl** k letošní Misijní neděli.

PASTÝŘSKÝ LIST **ČESKOBUDĚJOVICKÉHO BISKUPA** **K ZAHÁJENÍ SYNODÁLNÍ CESTY**

Milí diecézané, bratři a sestry v Kristu Ježíši, našem Pánu!

Minulou neděli zahájil papež František slavnostní bohoslužbou v Římě synodální cestu církve. Dnešní neděli se tato synodální cesta zahajuje i ve všech partikulárních církvích na celém světě; tedy ve všech katedrálách slaví dnes mši svatou biskup spolu se zástupci jednotlivých farností. Svatý Otec je přesvědčen, že Církev potřebuje reformu, uzdravení a oživení. Je totiž patrné, jak se z našich společenství postupně vytrácí živá víra a zapálení pro Krista, ačkoliv bychom měli být rostoucím společenstvím, které vydává přesvědčivé svědectví o Kristu, jenž nás vykoupil a učinil novým stvořením. Našim rodinám, bohužel, chybí mnohdy vitalita k tomu, aby byly živou „domácí církví“, církví v malém. Jsme tedy pozváni k přemýšlení nad tím, co bychom měli dělat, abychom dokázali předávat víru dalším generacím, aby nám nechyběli kněží, a abychom přispěli k rozvoji křesťanské kultury.

Papež František nás všechny volá ke spolupráci, protože všichni jsme spoluodpovědní za církev. Nechce, aby zahájená synoda pracovala jako nějaká konference, z níž vzejde další učený dokument, který skončí v knihovně, ale přeje si, abychom se pokusili, každý na svém místě, o obnovu církve v tom prostředí, ve kterém žijeme. Tomu může napomoci i naše správné a odhodlané vykročení na synodální cestu, která nás začne proměňovat. Papež nám předkládá naléhavé otázky a čeká na naše odpovědi; tyto mají být naším společným dílem.

V současné době jsme nemocní individualismem. Žijeme, přemýšlíme a jsme soustředěni až příliš sami na sebe, a tudíž ani nedáváme dostatečnou příležitost Duchu svatému, aby z nás budoval živé společenství církve. Společná odpověď by se neměla zrodit prosazováním jen toho názoru, který překřičí druhé, ani demokratickým hlasováním, kde se prosadí většina. Jde především o společné naslouchání Duchu svatému.

Prvním krokem by mělo být naše vlastní ztišení a pokorné naslouchání. Jestliže miluji a respektuji toho, kdo mluví, nechám ho s trpělivostí sdělit jeho názor. Když mluví a má jiný názor, snažme se hledat v jeho názoru semena pravdy. Neměli bychom ho umlčet svými vlastními argumenty, ale spolu s ním se snažit dojít k nalezení pravdy. Vzájemná láska a pochopení je podmínkou každého plodného dialogu proto, že je znamením otevřenosti Duchu svatému, který je láska. Chceme-li správně poznávat Boží vůli, musíme být především pokorní, protože jen pokora očisťuje naše názory a pohledy. A podmínky správného poznávání nám velmi konkrétně ukazuje Písmo svaté.

Abychom mohli spolehlivě poznávat Boží vůli v našich životních situacích, je třeba odmítat ducha světa. Mít odvahu se nechat proměnit. V tomto smyslu se nejedná o uzavření se světu, ani rozhodnutí dělat všechno naopak než svět, ale být od světa svobodní a na světě nezávislí, jak nám to připomíná apoštol sv. Pavel: „*Nepřizpůsobujte se tomuto světu, ale změňte se, obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé*“ (Řím 12,2).

Musíme se znovu učit naslouchat hlasu Ducha Svatého ve svém nitru, ne touhám těla, které vedou k pohodlnosti, lenosti a dalším neřestem. „*Žijte duchovně a nepropadnete žádostem těla*“ (Gal 5,16). Sv. Pavel vyjmenovává plody, které přináší život podle Ducha: „*Ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší*“ (Flp 1,9-10a). Předpokladem správného poznání je tedy láska, protože bez lásky vidíme zkresleně.

Bratřím a sestrám v Kolosech sv. Pavel připomíná, že o poznání Boží vůle je třeba se modlit, protože poznání Boží vůle je dar: „*...nepřestáváme se za vás modlit a prosit Boha, abyste dobře poznali jeho vůli*“ (Kol 1,9). Neméně důležitá je pro nás i zkušenost starozákonního proroka Daniela. Ten, když se modlí o dar poznání, dostane ho až po několikátýdenním postu. Zjevuje se mu anděl a říká: „*Od prvního dne, kdy ses rozhodl mít pochopení a pokořit před Bohem, byla tvá prosba vyslyšena a já jsem přišel kvůli tvým prosbám*“ (Dan 10,12). I starozákonní proroci tedy museli v modlitbě a postu dozrát, aby mohli správně porozumět a přijmout Boží poznání.

Drazí bratři a sestry, obnova církve může v našich rodinách začít jen tehdy, když budeme schopni o těchto věcech společně mluvit. Stejně tak to bude v našich farních radách, nebo mezi našimi spolupracovníky. Obnova církve začne ve farnosti, když budeme schopni tímto způsobem řešit i ty problémy, které někdy můžou opravdu tížit. Moudré rozlišení a rozhodnutí samozřejmě vždy náleží představenému, tedy ve farnosti faráři, v diecézi biskupovi, v univerzální církvi papeži. Každý přitom musí respektovat své kompetence a působení Ducha svatého v dějinách. Představený nesmí mít strach udělat rozhodnutí, které je v souladu s církví a uskutečňováním Božího slova v dané situaci.

Milovaní bratři a sestry, zapojme se ve svých farnostech a spolu s kněžími hledejme, zvláště v modlitbě, odpovědi na papežovy otázky. Nepromarněme tuto příležitost, kdy můžeme udělat novou zkušenost živého společenství v modlitbě a vzájemné lásce. Tak budeme mít totiž i podíl na oživení tajemného těla Kristova, jímž je církev.

✠ *Vlastimil, biskup českobudějovický*